

CA/CM

- la dosar
- la cutesb.
mi 6 07
28 06 07

DECIZIA NR.140/CA/2007 - R

Sedința publică din 17 mai 2007

PREȘEDINTE :

- judecător
- judecător
- judecător
- grefier

&&&&&&&&&&

Pe rol fiind judecarea recursurilor în conțințios administrativ declarate de pârâtele **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR**, cu sediul în Oradea, str.D. Cantemir, nr.2/B, jud.Bihor și de către **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ**, cu sediul în Oradea, str.Armatei Române, nr.4, jud.Bihor – în nume propriu și în reprezentarea **AUTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR BUCUREȘTI**, cu sediul în București, sector 1, str.Matei Millo, nr.13, în contradictoriu cu intimatul reclamant [redacted], cu sediul în Oradea, [redacted], jud.Bihor, împotriva sentinței nr. [redacted]/CA din 27 februarie 2007, pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr. [redacted]/2006, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi se prezintă pentru recurente pârâtă Direcția Regională Vamală Cluj – în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămilelor – consilier juridic [redacted] în baza delegației de la dosar, iar pentru intimatul reclamant Cabinet. de Avocat [redacted] – avocat [redacted] în baza împuternicirii avocațiale nr. [redacted] din 10 mai 2007, emisă de Baroul Bihor – Cabinetul de Avocat, lipsă fiind recurenta pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Oradea.

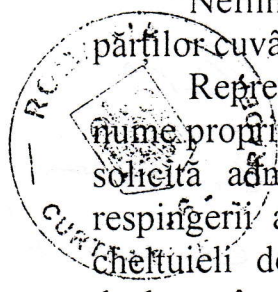
Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că recursurile sunt scutite de plata taxelor de timbru, că intimatul reclamant a depus la dosar întâmpinare, precum și faptul că, cauza este la primul termen de judecată în recurs, după care:

I n s t a n ț a, comunică întâmpinarea depusă la dosar de către intimatul reclamant, cu reprezentanta recurenteii pârâte.

Reprezentanții părților arată că nu mai au alte cereri de formulat.

Nefiind alte cereri de formulat și excepții de ridicat, instanța acordă părților cuvântul asupra recursurilor.

Reprezentanta recurenteii pârâte Direcția Regională Vamală Cluj – în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămirilor București, solicită admiterea recursului, modificarea sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii reclamantului, pentru motivele arătate în scris, fără cheltuieli de judecată. Arată că, lasă la aprecierea instanței recursul declarat în cauză de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Oradea.

Reprezentantul intimatului reclamant solicită respingerea ambelor recursuri declarate în cauză și menținerea în totalitate a hotărârii atacate, cu cheltuieli de judecată. Astfel, arată că, prin actele depuse la organul vamal, dar și la dosarul cauzei, a dovedit că prețul din factură este preț real de tranzacție, împrejurare reținută în mod corect și de instanța de fond. Mai mult, arată că martorul [redacted] audiat în cauză, a confirmat faptul că a fost de față la încheierea tranzacției și că nu au fost făcute cheltuieli cu asigurarea și transportul, arătând că în urma negocierii prețului acesta a fost de [redacted] EURO. Învederează că, interesul intimatului nu este să declare o valoare mai mică decât cea reală, întrucât ar însemna că nu ar beneficia de deducerea acestuia ca și cheltuială la valoarea reală.

CURTEA DE APEL
d e l i b e r â n d :

Asupra recursului în contencios administrativ de față, constată următoarele :

Prin sentința nr. [redacted] /CA din 27 februarie 2007, Tribunalul Bihor a admis acțiunea introdusă de reclamantul Cabinet de avocat [redacted] cu sediul în Oradea, [redacted] în contradictoriu cu pârâții Autoritatea Națională a Vămirilor cu sediul în București, str. Matei Millo, nr.13 – sectorul 1, Direcția Regională Vamală Cluj, cu sediul în Oradea, str. Armatei Române, nr.4 și Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor din Oradea, str. D.Cantemir nr.2/B, și în consecință:

A. anulat decizia nr. [redacted] din 27.11.2006 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor și procesul verbal de control al valorii în vamă nr. [redacted] /27.11.2006 încheiat de Direcția Regională Vamală – Biroul Vamal Oradea, dispunând să i se restituie reclamantului suma de [redacted] RON încasată din garanția vamală în temeiul procesului verbal anulat.

Totodată, a obligat pârâții să plătească reclamantului suma de lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut următoarele :

În fapt, reclamantul Cabinet avocațial [redacted] a importat în luna iulie 2006 un autoturism marca [redacted] din Belgia, pentru care a depus declarația vamală de import nr. [redacted] /19.07.2006, cu valoare

declarată de EURO (lei) aferent căreia a achitat accizele și TVA în vamă.

Prin procesul verbal de control nr. 27.09.2006, organele vamale au considerat că autoturismul importat a fost subevaluat și că importatorul nu a prezentat documente suplimentare privind realitatea valorii declarate, drept care au stabilit pentru acest autoturism o valoare în vamă cu titlu definitiv de lei (EURO).

Ca urmare a valorii în vamă de EURO, s-au stabilit obligații suplimentare reprezentând accize (RON) și TVA (RON), dispunându-se încasarea acestor obligații în sumă totală de RON din garanția constituită de reclamant.

Contestația formulată de reclamant, împotriva procesului verbal nr. /27.09.2006, a fost respinsă prin decizia nr. /27.11.2006, dată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor.

În motivarea deciziei, se reținut că, reclamantul nu a prezentat contractul comercial încheiat cu furnizorul extern, contractul de transport cu dovada plății acestuia sau documente privind cheltuielile efectuate cu transportul pe parcurs extern, contractul de asigurare al autoturismului și polița de asigurare, corespondență comercială, iar documentele depuse de reclamant nu sunt în măsură să modifice constatările din procesul verbal de control al valorii în vamă.

Instanța a constatat că, actele administrative atacate sunt nelegale și netemeinice pentru considerentele următoare :

Din factura externă nr. /12.07.2006 emisă de vânzătorul din Belgia rezultă că, autoturismul a fost vândut cumpărătorului Cabinet de avocat din Oradea, la prețul total de EURO.

Conform dispozițiilor art.57 din Codul vamal al României cu trimitere la Acordul privind aplicarea art.VII din Acordul GATT, valoarea în vamă este prețul efectiv plătit, iar în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, la valoarea în vamă se includ și cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română, cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare conexe transportului pe parcurs extern și costul asigurării pe parcurs extern.

Potrivit art.78 din Regulamentul pentru aplicarea Codului vamal, aprobat prin H.G. 707/2006, dacă autoritatea vamală are motive justificate să se îndoiască de faptul că valoarea în vamă declarată este prețul efectiv plătit, atunci aceasta nu trebuie în mod obligatoriu să determine valoarea în vamă pe baza regulii valorii de tranzacție.

În acest caz, dacă importatorul nu depune informațiile și documentele suplimentare solicitate, autoritatea vamală stabilește prin decizie valoarea în vamă, în conformitate cu dispozițiile H.G. 973/2006 coroborate cu cele ale art.2,pct.1,lit.a și b din Acordul privind aplicarea art.VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț (GATT), pe baza valorii de tranzacție a mărfurilor identice importate din aceeași țară de export și aproape în același moment cu mărfurile de evaluat.

În speță însă, suspiciunea că prețul din factura externă nu ar fi fost prețul real, a fost înlăturată prin documentele prezentate organului vamal și prin declarațiile martorilor audiați.

Astfel, martorul [redacted] a relatat că a fost prezent la negocierea prețului de vânzare și că prețul de tranzacție a fost de [redacted] EURO, cum a fost trecut în factură, și că la stabilirea acestui preț s-a avut în vedere că autoturismul avea electromotorul defect și o posibilă defecțiune la sistemul ABS.

Martorul [redacted] confirmă aceleași defecțiuni ale autoturismului importat și că au fost înlocuite piese și efectuate reparații.

Reclamantul a depus și acte scrise pentru a dovedi înlocuirea unor piese la autoturismul importat.

Din coroborarea probelor cu înscrisuri și a celor testimoniale instanța a reținut că nu există elemente pentru a susține motivația organului vamal că prețul din factura externă nu ar fi fost prețul de tranzacție real.

Faptul că, reclamantul nu a dovedit cuantumul cheltuielilor cu transportul și cu asigurarea pe parcursul extern nu justifică suspiciunea de subevaluare a valorii în vamă declarate deoarece, potrivit dispozițiilor din Codul vamal, sus arătate, asemenea cheltuieli se includ în valoarea în vamă numai în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, or, în speță, așa cum rezultă din declarația reclamantului și din depoziția martorului [redacted] nu s-au efectuat cheltuieli cu transportul pe parcurs extern și nici cu asigurarea pe parcurs extern.

Totodată, instanța a constatat că, pentru a stabili valoarea în vamă definitivă, de [redacted] EURO, organul vamal a preluat prețul din lista – anexa 3 la Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr.1076/2006 (prețuri stabilite pentru autoturisme folosite introduse în țară de persoane fizice), deci nu a procedat conform art.2 pct.1, lit.a și b din Acordul pentru aplicarea art.VII al Acordului GATT, respectiv nu a avut în vedere valori de tranzacție a mărfurilor identice importate din aceeași țară de export.

Pârâtul nu a dovedit, cu extrase din baza de date a vămii, valoarea de tranzacție a autoturismelor identice importate.

Pentru considerentele arătate, instanța a constatat că în mod netemeinic și nelegal s-a stabilit valoarea în vamă de [redacted] EURO și obligația reclamantului de plată a accizelor și TVA în vamă în sumă de [redacted] RON aferentă diferenței dintre valoarea în vamă declarată de importator și cea stabilită de organul vamal.

Acțiunea fiind astfel fondată, a fost admisă și în temeiul art.18 din Legea 554/2004, instanța a anulat decizia nr. [redacted] /27.11.2006 și procesul verbal de control nr. [redacted] 27.09.2006, și pe cale de consecință, dispunând să se restituie reclamantului suma de [redacted] RON încasată nelegal din garanția vamală constituită.

Acțiunea fiind astfel fondată, a fost admisă și în temeiul art.18 din Legea 554/2004, instanța a anulat decizia nr. [redacted] /27.11.2006 și procesul verbal de control nr. [redacted] 27.09.2006, și pe cale de consecință, dispunând să se restituie reclamantului suma de [redacted] RON încasată nelegal din garanția vamală constituită.

În baza art.274 Cod procedură civilă, pârâții aflați în culpă procesuală au fost obligați la cheltuieli de judecată în favoarea reclamantului, în sumă de [redacted] lei, reprezentând onorariu avocat conform împuternicirii depuse la fila 38.

Prin încheierea nr. /CA din 20 martie 2007, Tribunalul Bihor a admis cererea formulată de reclamantul Cabinet de Avocat și a dispus îndreptarea erorii materiale din penultimul paragraf al considerentelor sentinței nr. /CA/27 februarie 2007, pronunțată de Tribunalul Bihor, în sensul că suma corectă este de „ RON” și nu „ RON”, cum din eroare s-a scris în acest paragraf.

Pentru a pronunța această încheiere, Tribunalul Bihor a reținut că, în penultimul paragraf al considerentelor hotărârii s-a scris greșit „suma de RON”, în loc de RON”, cum este corect și cum s-a menționat de altfel în celelalte considerente și în dispozitivul hotărârii.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, scutite de plata taxelor de timbru au declarat recurs Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și Direcția Regională Vamală Cluj – în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămirilor București, solicitând admiterea recursului, modificarea sentinței în întregime, în sensul respingerii acțiunii reclamantului.

Recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, invocă ca motiv de recurs prevederile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, formulând critici privind nelegalitatea sentinței ca urmare a greșitei aplicări și interpretări a dispozițiilor art.3 pct.2 lit.d din H.G. nr.973/2006, cu referire la stabilirea valorii în vamă.

În mod greșit, instanța de fond a apreciat că actele administrative atacate de reclamantă sunt nelegale, câtă vreme prin Regulamentul pentru aplicarea Codului vamal, aprobat prin H.G. nr.707/2006 la art.78 se stabilește că, aplicarea regulii valorii de tranzacție nu este obligatorie dacă autoritatea vamală are motive justificate să se îndoiască de faptul că, valoarea în vamă declarată este prețul efectiv plătit.

În această situație, se poate solicita importatorului să depună documente suplimentare din care să rezulte acest fapt.

Așa se explică faptul că, prin adresa nr. /19.07.2006, organele vamale au solicitat cabinetului să prezinte documente suplimentare în termen de 30 de zile de la data ridicării autoturismului din vamă.

Cum reclamanta nu a prezentat în acest termen documentele solicitate, organele vamale în temeiul art.3 pct.2 lit.d din H.G.973/2006 și a art.2 pct.1.a (b) din Acordul privind aplicarea articolului VII a Acordului general pentru tarife și comerț, a stabilit valoarea în vamă a autovehiculului, utilizând valoarea de tranzacție a mărfurilor vândute la același nivel comercial.

În consecință, autoritatea vamală a emis un act legal, ce se justifică a fi menținut.

Recurenta Direcția Regională Vamală Cluj – în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămirilor București, formulează aceleași critici de nelegalitate a sentinței, ca urmare a greșitei interpretări de către instanța de fond a prevederilor art.78 din H.G. nr.707/2006, referitoare la îndoielile autorității vamale în ce privește exactitatea

informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii în vamă.

Cum biroul vamal a refuzat determinarea valorii în vamă pe baza prețului de tranzacție, au devenit aplicabile prevederile art.2 din H.G. nr.287/2005, potrivit cărora „determinarea definitivă a valorii în vamă se amână potrivit prevederilor art.57 din Codul vamal, în situația în care valoarea din vamă nu poate fi determinată pe baza documentelor anexate la declarația vamală sau atunci când autoritatea vamală are motive să se îndoiască de veridicitatea sau de exactitatea valorii declarate.

Reclamanta nu a depus la biroul vamal acte justificative pentru valoarea reală, motiv pentru care în urma controlului efectuat asupra realității valorii de tranzacție, prin decizia privind stabilirea valorii definitive, Biroul Vamal Oradea a stabilit că, valoarea definitivă pentru importul efectuat este de EURO.

Este neîntemeiată reținerea instanței de fond, potrivit căreia autoritatea vamală n-ar fi făcut dovada cu extrase din baza de date a vămii că, valoarea de tranzacție pentru importul unor autoturisme identice ar fi cea indicată de recurentă. Aceasta, deoarece cu adresa nr. din 2.02.2007, s-a făcut dovada că valoarea definitivă coincide cu lista de valori în vamă aprobată de OM.F.P. nr.1076/2006.

Sentința este nelegală și în ceea ce privește obligarea acestei recurente la plata cheltuielilor de judecată de RON, întrucât raportat la complexitatea cauzei, nu se justifică un onorariu care să depășească 33% din cuantumul sumei aflate în litigiu, respectiv RON.

Intimatul Cabinetul de Avocat a formulat întâmpinare, solicitând respingerea ca nefondată a recursurilor și menținerea în totalitate a sentinței.

Sușinerile recurentelor potrivit cărora, intimatul nu ar fi dovedit că, prețul din factură este prețul real de tranzacție, au fost înlăturate motivat de judecătorul fondului în temeiul probei testimoniale și a actelor justificative constând în factura nr./059 emisă de și actul de export emis de autoritățile belgiene.

Nici susținerea conform căreia reclamantul nu ar fi depus documentele solicitate de către recurentă, în scopul stabilirii prețului real al autoturismului nu este reală câtă vreme în cuprinsul actului atacat nu se face nici o referire la actele justificative depuse la data de 15.09.2006 la organul de control.

Din actele depuse rezulta că valoarea în vamă cu titlu provizoriu a fost cea corectă, întrucât nu au existat cheltuieli de transport, asigurare, etc. situație în care nu sunt aplicabile prevederile art.57 alin.2 din Codul vamal.

Analizând recursurile declarate, prin prisma motivului de recurs mai sus arătat - 304 pct.9 Cod procedură civilă - și ținând seama de prevederile art.304/1 Cod procedură civilă, au fost apreciate ca nefondate, astfel că au fost respinse.

Contestația formulată de reclamant împotriva procesului verbal nr. /27.09.2006, a fost respinsă prin decizia nr. /27.11.2006, emisă de D.G.F.P. Bihor, ce formează obiectul acțiunii introductive.

Criticile recurentelor cu referire la nelegalitatea sentinței, ca urmare a greșitei interpretări a dispozițiilor art.57 din Codul vamal al României, cu trimitere la Acordul GATT, sunt nefondate câtă vreme suspiciunea că prețul din factura externă nu ar fi fost prețul real, a fost înlăturată de către reclamant prin documentele prezentate organului vamal.

În acest context, deși exacte susținerile organului fiscal și a celui vamal, potrivit cărora autoritatea vamală, atunci când are motive justificate să se îndoiască de faptul că valoarea în vamă declarată este prețul efectiv plătit, are posibilitatea să facă aplicarea art.2 pct.1 lit.a și b din Acordul privind aplicarea art.VII al GATT, în condițiile în care reclamantul a depus acte justificative la solicitarea organului vamal, din cuprinsul cărora rezultă că valoarea în vamă era cea determinată cu titlu provizoriu, nu sunt de natură să determine modificarea sentinței.

Raportat la cele de mai sus, instanța de fond a reținut, motivat cu probele scrise și a celor testimoniale, că nu există elemente pentru a susține motivația organului vamal, conform căreia prețul din factura externă nu ar fi fost prețul real de tranzacție. Aceasta cu atât mai mult, cu cât reclamantul a depus la dosar factura externă nr. /12.07.2006, emisă de vânzătorul , prin care a fost

achiziționat autoturismul și din care rezultă prețul efectiv plătit, declarația de înregistrare fiscală, actul de export emis de autoritățile belgiene și certificat de vamă belgiană.

Respingerea contestației de către organul fiscal, motivat cu aceea că nu s-ar fi făcut dovada contractului comercial cu furnizorul extern, contractul de transport sau documente cu privire la cheltuielile de transport, contractul de asigurare și polița de asigurare, este nejustificată câtă vreme așa cum s-a arătat mai sus, la dosar a fost depusă factura nr. /059, din cuprinsul căreia rezultă prețul efectiv plătit.

În același sens, este necesar a se menționa că potrivit dispozițiilor art.57 din Codul vamal, cu trimitere la Acordul GATT, valoarea în vamă este prețul efectiv plătit, iar în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, la valoarea în vamă se includ și cheltuielile de transport a mărfurilor importate până la frontiera română, precum și costul asigurării pe parcurs extern.

Câtă vreme în cauză nu există dovezi care să confirme existența unor cheltuieli ce ar fi fost necesar să fie incluse în „valoarea în vamă”, reținerea instanței de fond este legală și temeinică și sub acest aspect.

Critica recurentei Direcția Regională Vamală Cluj, potrivit căreia ar fi stabilit valoarea în vamă definitivă, preluând prețul din lista anexă nr.3 la O.M.F.P. nr.1076/2006, nu întrunește cerințele art.2 pct.1 lit.a și b din Acordul pentru aplicarea art.VII al Acordului GATT, respectiv nu are în vedere valori de tranzacție a mărfurilor identice importate din aceeași țară de export. În aceste condiții, cu aplicarea dispoziției legale mai sus arătate,

instanța a constatat că în mod nelegal s-a stabilit o valoare în vamă de EURO, astfel că și această critică este nefondată.

Motivul de recurs ce vizează greșita aplicare a prevederilor art.274 (3) Cod procedură civilă, este nefondat, raportat la tabloul onorariilor minimale ale avocaților, la complexitatea cauzei și fazele procesuale pe parcursul cărora reclamantul a fost reprezentat.

Văzând culpa procesuală a recurenților în promovarea prezentei căi de atac, în temeiul dispozițiilor art.274 Cod procedură civilă, urmează a fi obligate să plătească intimatului suma de RON, cheltuieli de judecată în recurs, reprezentând onorariu de avocat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELEȘII
D E C I D E :

RESPINGE ca nefondate recursurile declarate de recurențele **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ** – în nume propriu și în reprezentarea **AUTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR BUCUREȘTI**, împotriva sentinței nr. din 27 februarie 2007, pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o menține în totul.

Obligă părțile recurente să plătească părții intimat suma de RON, cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă.

Pronunțată în ședința publică de azi, 17 mai 2007.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR, GREFIER,

- Red. dec. –
- jud. fond. –
- dact. D.F. – 2 ex.
- 22.05.2007

